

saa lidt som andre Autobiografier kan undgaa at være subjektivt farvet. Men den, der har kendt Rubin, vil i Teksten og mellem Linierne mærke noget til den Hjertevarme, som hørte med til hans Karakter.

Nogle Aar efter Erindringerne udsendte han en lille Samling Tidsskrifts- og Avisartikler: „Mænd og Bøger“ (1920), udgivne til forskellig Tid, mellem 1897 og 1918, saaledes om A. D. Jørgensen, om N. C. Frederiksen og om Kejser Wilhelm II.

Det er en Selvfølge, at en Mand som Rubin i Tidens Løb maatte faa adskillige Æresbevisninger. Han blev ved sin Afgang som Formand i Bestyrelsen for Nationaløkonomisk Forening valgt til Æresmedlem af Foreningen, han var Æresmedlem af Royal Statistical Society, ligesom han var Medlem af det internationale Statistiske Selskab. I 1914 valgte Videnskabernes Selskab ham til Kvæstor ved Carlsbergfonden.

I 1881 ægtede Rubin *Kaja Davidsen*, født i 1854, Datter af Salomon Davidsen. Hun døde i 1909. Denne varmhjertede og begavede Kvinde betød overordentlig meget for ham. Den foran nævnte Bog om Tysklands Historie er tilegnet hendes Minde.

Harald Westergaard.

**Mindeord ved Nationaløkonomisk Forenings Møde
den 29. Marts 1923.**

Siden vi sidst var samlet til Møde, har Foreningen lidt et stort Tab ved at miste sit Æresmedlem og mangeaarige Formand, idet Nationalbankdirektør *Marcus Rubin* efter lang Tids Sygdom afgik ved Døden den 6. Marts, paa den første Dag i sit 70. Aar.

Ved hans Død fremkom der fra mange Sider Udtalelser, der viste den store Betydning, den afdøde har haft for økonomisk og statistisk Videnskab her i Landet, og tillige hvorledes han paa mangfoldige Maader har

saa lidt som andre Autobiografier kan undgaa at være subjektivt farvet. Men den, der har kendt Rubin, vil i Teksten og mellem Linierne mærke noget til den Hjertevarme, som hørte med til hans Karakter.

Nogle Aar efter Erindringerne udsendte han en lille Samling Tidsskrifts- og Avisartikler: „Mænd og Bøger“ (1920), udgivne til forskellig Tid, mellem 1897 og 1918, saaledes om A. D. Jørgensen, om N. C. Frederiksen og om Kejser Wilhelm II.

Det er en Selvfølge, at en Mand som Rubin i Tidens Løb maatte faa adskillige Æresbevisninger. Han blev ved sin Afgang som Formand i Bestyrelsen for Nationaløkonomisk Forening valgt til Æresmedlem af Foreningen, han var Æresmedlem af Royal Statistical Society, ligesom han var Medlem af det internationale Statistiske Selskab. I 1914 valgte Videnskabernes Selskab ham til Kvæstor ved Carlsbergfonden.

I 1881 ægtede Rubin *Kaja Davidsen*, født i 1854, Datter af Salomon Davidsen. Hun døde i 1909. Denne varmhjertede og begavede Kvinde betød overordentlig meget for ham. Den foran nævnte Bog om Tysklands Historie er tilegnet hendes Minde.

Harald Westergaard.

**Mindeord ved Nationaløkonomisk Forenings Møde
den 29. Marts 1923.**

Siden vi sidst var samlet til Møde, har Foreningen lidt et stort Tab ved at miste sit Æresmedlem og mangeaarige Formand, idet Nationalbankdirektør *Marcus Rubin* efter lang Tids Sygdom afgik ved Døden den 6. Marts, paa den første Dag i sit 70. Aar.

Ved hans Død fremkom der fra mange Sider Udtalelser, der viste den store Betydning, den afdøde har haft for økonomisk og statistisk Videnskab her i Landet, og tillige hvorledes han paa mangfoldige Maader har

gjort sine store Evner og Kundskaber nyttige i vort Samfundsliv. Jeg skal derfor ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind herpaa, men alene holde mig til hans Betydning for den Forening, vi i Aften er forsamlede i.

Da Direktør Rubin fornylig paa vor 50 Aars Dag sendte os en smuk og venlig Lykønskning, knyttede han dertil en Tak for de mangfoldige Aftner, han havde været tilstede hos os fra han for næsten 50 Aar siden første Gang stod paa vor Talerstol. Og det er virkelig Tilfældet — saa langt et Spand af Aar var det. I Foreningens første 25 Aar var han en flittig Medarbejder ved Tidsskriftet og Foredragsholder ved talrige Lejligheder baade paa de almindelige Mødeaftner og ved de større nationaløkonomiske Møder. Da vi holdt vort 25 Aars Jubilæum var det ogsaa paa hans Initiativ og ved hans Arbejde, at det statelige Festskrift kom til at foreligge, ligesom han var Sjælen i den Fest, vi den Gang holdt paa Skydebanen.

Men af endnu større Betydning blev hans Indsats i Foreningens Liv i dens næste 25 Aar. Da Professor Scharling blev Finansminister i 1900 overtog Rubin Hvervet som Foreningens Formand, og det er ikke for meget sagt, at hans Formandstid blev fuldstændig revolutionerende i Foreningens Liv. Dens Medlemstal blev omtrent fordoblet, og det var ham, der bar vore Mødeaftner og skabte den store Interesse, de havde. Man kan om hans Deltagelse i disse Aftner bruge det gamle Ord, at intet menneskeligt var ham fremmed — altid var han parat til optage en Diskussion om de Emner, der var til Behandling og altid paa en Maade, som fik nye Synspunkter frem, og som virkede æggende og inciterende paa de andre Deltagere i Diskussionen.

Vi lærte herunder alle hans gode Egenskaber at kende, hans store Pligt troskab — de Aftner er let talt, hvor han ikke deltog i vore Møder —, hans fremragende Kundskaber paa alle økonomiske og statistiske Omraader, hans usædvanlige Begavelse og hans store dialektiske

Evner, der altid gjorde Sammenkomsterne fornøjelige og udbyttegivende. Og det varede ved i alle de 16 Aar, han varetog Formandshvervet, og forøvrigt ogsaa i de følgende Aar, hvor han var en stadig og interesseret Gæst ved vore Sammenkomster.

Ved denne Vinters Møder saa vi ham ikke, Sygdom hindrede ham deri, men hans Tanker var stadig hos os, og vort Jubilæum i Efteraaret fulgte han med al sin gamle Interesse, kun bedrøvet over ikke at kunne være med, men glad ved den Hyldest, der vistes ham. Nu er Marcus Rubin kun et Navn, men et Navn, vi alle ser op til med den største Højagtelse og med Taknemlighed for den store Indsats, han i de mange Aar har gjort i vor Forenings Liv og Virke.

Michael Koefoed.